

इति वैद्यकचक्रपाणिनस्य हे लुद्रोगाधिकारे ।)
तस्मिन् द्वाधवाचकाः शब्दाः यथा, —

“वालाः सुस्तत्पराः पाशो रचनाभार उच्चयः ।

हस्तः पक्षः कलापश्च केशभूयस्त्ववाचकाः” ॥

इति हेमचन्द्रः ॥ * ॥ (कस्य जलस्य ईशः ।)
वरुणः । ऋविरम् । इति मेदिनी ॥ (अस्य
पर्याया यथा,—

“वालं ऋविरवर्हिष्ठोदीच्यं केशोऽम्बुनाम च” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥) दैत्यविशेषः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (कस्य ब्रह्मणोऽपि ईशः । के जले श्रते
वा ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली । (काश्रते प्रका-
श्रते लोके लोके काश्रयति वा । काश्र + अच्
एषोदरात् एते साधुः । सूर्याग्निप्रभृतिरभिः ।

“ब्रह्म-विष्णु-सद्म-संज्ञाः प्रकृतयः केशसंज्ञिताः” ॥

इति भागवतोक्तेः परब्रह्मप्रकृतिः । ब्रह्मा ।

“केशो योगौ तथा भावे ह्वालावण्ययोरपि ।

लम्पटे पुरुषे चैव प्रमदायां विशेषतः” ॥

“प्रजापतौ कचे चैव केशशब्दः प्रकीर्त्यते” ॥

इति महाभारतटीकाकन्नौजकण्ठः ॥)

केशकलापः, पुं, (केशानां कलापः समूहः) केश-
पाशः । केशसमूहः । इति हेमचन्द्रः ॥

केशकारः, पुं, (केशं केशवत् केशाकृतिं वा करोति
आत्मानं केशाकारेण वर्द्धयति इति भावः । केश
+ कृ + “कर्मण्यम्” । ३ । २ । १ । इति अण् ।)

इत्युभेदः । करिया कुशियार इति हिन्दी भाषा ।

अस्य गुणाः । गुरुत्वम् । श्रौतत्वम् । रक्तपित्त-
क्षयापहलक्ष्णम् । इति भावप्रकाशः ॥

केशशर्मकः, पुं, (केशो गर्भे अन्तरेऽस्य । कृप् ।)

कवरी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

केशशत्रुः, स्त्री, (केशं हन्ति नाशयतीति । हन् +
टक् ।) इन्द्रलुप्तकम् । इति हेमचन्द्रः ॥

केशच्छिव्, [६] पुं, केशं क्लिन्ति । क्लिद् + क्लिप् ।)

नापितः । इति शब्दमाला ॥

केशटः, पुं, (को ब्रह्मा ईशः महादेवः तौ अटतः
गच्छतः प्रलये यं । महाप्रलये मूर्च्छविशेषात् तथा-
त्वम् । यदा ब्रह्मशिवयोश्च अटति गच्छति यः सः ।
त्रयाणामेकात्मत्वात् ।) विष्णुः । (केशेषु काशादि-
दृग्जातेषु अटति चरतीति । अट + अच् ।
शकन्ध्यादित्वात् साधुः ।) कागः । (केशेषु मूर्द्धनेषु
अटतीति । अट + अच् शकन्ध्यादित्वात् अलोपे
साधुः ।) शोकः । इति मेदिनी । आता । इति
शब्दरत्नावली ॥ (केशेषु कामार्त्तपुरुषनारीषु
अटति । अट + अच् ।) कामदेवस्य शोषणवाणः ।
इति विश्वः । (केश इव प्रतिमासु नटनद्यादिय
च अटति त्वगात्मनेति यावत् ।) शोणककृत्तः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

केशधृत्, पुं, (केशमिव धरति । धृ + क्लिप् ।) भूत-
केशनामकण्ठभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

केशनाम, [न] स्त्री, (केशनामिव नाम यस्य ।) वालम् ।

इत्यमरः ॥ वाला इति भाषा ॥

केशपक्षः, पुं, (केशानां पक्षः समूहः ।) वाङ्मलात्
पक्षादेशात् ।) केशपाशः इत्यमरः । १ । ६ । ६८ ॥

(यथा, महाभारते । ४ । ३६ । ४१ ।

“उत्तरन्तु प्रधावन्तमनुद्रव्य धनञ्जयः ।

गत्वा श्रतपदं तूर्णं केशपक्षे पराम्भूत्” ॥)

केशपर्यायः, स्त्री, (केश इव पर्यायस्य । जातित्वात्
डीष् ।) अयामार्गः । इति शब्दरत्नावली ॥

केशपाशः, पुं, (केशानां पाशः समूहः) । केशसमूहः ।

यथा,—

“पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् परे” ॥

इत्यमरः । २ । ६ । ६८ ॥ (यथा, कुमारः । २ । ४८ ।

“तं केशपाशं प्रसमीक्ष्य कुर्व्युः
वालप्रियत्वं प्रिथिलं चमर्थ्यः” ॥)

केशपाशो, स्त्री, (केशपाश + खाङ्गात् डीप् ।) शिरो
मध्यस्थशिक्षा । चूडा । इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥

केशभूः, पुं, (केशानां भूत्वात्स्थानम् ।) शिरः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

केशमयनी, स्त्री, (केशा मयन्तेऽनया । मय्य
विलोडने + करणे ल्युट् ततो डीप् । अस्याः
कण्ठकैः समीपं गन्तुः केशोत्पाटनात् तथात्वम् ।)

श्रीमोक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

केशमार्जकं, स्त्री, (केशं मार्ज्जि । मृज् शोधने +
कर्त्तरि ण्युल् ।) कङ्कतिका । इति जटाधरः ।

चिरुणी इति भाषा ॥

केशमार्जनं, स्त्री, (केशो मृज्यतेऽनेन । मृज् + करणे
ल्युट् ङडिञ्च ।) कङ्कतिका । इति हेमचन्द्रः ।

केशशुद्धिः, पुं, (केशानां शुद्धिरिव ।) विषशुद्धि-
रुद्धः । महानिम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥

केशरः, पुं स्त्री, (के जले पद्मशिरसि वा । सर-
तीति । र + अच् । एषोदरात् शत्वम् । यदा
केश इव केशाकारः अस्यास्तीति । केश + रः ।)

किङ्कलकः । इत्यमरः । २ । १० । ४३ ॥

केशरः, पुं, (केश इव केशाकृतिपदार्थः अस्यास्तीति
मलार्थो रः ।) नागकेशरुद्धः ।

(यथा,— गीतगोविन्दे । १ । ३१ । “मदनमहीप-
तिकनकदण्डश्चिकेशरकुसुमविकाशे” ॥ वकुल-
रुद्धः । (यथा, कुमारः । ३ । ५५ ।

“स्वस्तां नितम्बादवलम्बमाना
पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

पुनः पुनः केशरदामकाक्षीम्” ॥)

ख्यायः । भृङ्गराजः २ भृङ्गः ३ पतङ्गः ४ मा-
कोरः ५ । इति रत्नमाला ॥ मार्कवः ६ । इत्य-
मरः ॥ नागभारः ७ पवकः ८ भृङ्गसोदरः ९ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ केशरञ्जनः १० केश्यः ११ ।

कुन्तलवर्द्धनः १२ । इति वैद्यकम् ॥ अङ्गारकः १३

एकरजः १४ करञ्जकः १५ भृङ्गरजः १६ भृङ्गारः

१७ । इति जटाधरः ॥ अजागरः १८ भृङ्गरजाः

१९ मकरः २० । इति शब्दरत्नावली ॥ अपि च ।

“भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कवो भृङ्ग एव च ।

भृङ्गारकः केशराजो भृङ्गारः केशरञ्जनः ॥

भृङ्गराजः कटुस्तिक्तो रूक्षोष्णः कफपातनुत् ।

केशरञ्जकः क्षमिन्नासकासशोथामयापहृत् ॥

दन्थो रसायनो बल्यः कुष्ठनेत्रशिरोऽर्त्तिजित्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ अस्य गुणाः । अग्निकारित्वम् ।

केशचक्षुर्हितत्वम् । पाण्डुकफापहत्वम् । रसा-
यनत्वम् । इति राजवल्लभः ॥

केशरान्धः, पुं, (केशरे तदवच्छेदे अन्धरसो यस्य ।)

मातुलुङ्गककृत्तः । इति जटाधरः

केशरी, [न] पुं, (केशराः सन्त्यस्य इति इनिः ।) सिंहः ।

इत्यमरः । २ । ५ । २ ॥ (यथा, रघुवंशे २ । २६ ।

“स पाटलायां गवि तस्थिवांसं
धनुर्द्धरः केशरिणां ददर्श” ॥)

घोटकः । पुत्रागदृत्तः । नागकेशरुद्धः । इति

मेदिनी ॥ वीजपूरककृत्तः । इति जटाधरः ॥

केशरुहा, स्त्री, (केश इव रोहति अत्र । केशरुह +
“इगुपधेति” । ३ । १ । १३५ । इति कः ।) भद्रद-
न्तिकाकृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

केशरूपा, स्त्री, (केशवद्रूपमस्याः) । वन्दाकृत्तः । इति

राजनिर्घण्टः । (परगाका इति भाषा ॥)

केशवः, पुं, (को ब्रह्मा ईशः सद्मः तौ आत्मनि स्वरूपे
वयति प्रलये उपाधिरूपमूर्त्तित्रयं मुक्ता एकमात्र-
परमात्मस्वरूपेणावतिष्ठते इति । यथा, भागवते
२ अध्याये चतुःश्लोकात् ।

“अहमेवासमेवाये नान्यद् यत् सदसत् परम् ।

पश्चादहं यदेतच्च योऽवशिष्येत सोऽस्माहम् ।

ऋतेऽर्थे यत् प्रतीयेत न प्रतीयेत चात्मनि
तद्विद्यादात्मनो मायां यथाभासो यथातमः ॥

यथा महान्ति भूतानि भूतेषु चावचेषु नु ।

प्रविष्टान्प्रविष्टानि तथा तेषु न तेष्वहम् ॥

यथावदेव जिज्ञास्यं तत्त्वजिज्ञासुनात्मनः ।

अन्यथ्यतिरेकाभ्यां यत् स्यात् सर्वत्र सर्वदा ॥

यतन्मतं समातिष्ठ परमेया समाधिना ।

भवान् कल्पविकल्पेषु न विमुह्यति कर्हिचित्” ॥

तथा, केशं केशिनं वाति हन्ति । केश + वा + कः ।

यथा, हरिवंशे । ८० । ६६ ।

“यस्मात्तया हतः केशो तस्मान्मच्छाशनं शृणु ।

केशवो नाम नास्मा त्वं ख्यातो लोके भविष्यसि” ॥

यदा, के जले श्रववत् भातीति । प्रलयकाले
क्षीरोदशायितया तथात्वम् । कश्च अस्म ईशश्च
ते केशा ब्रह्मविष्णुशुक्राः नियम्यतया सन्त्यस्य ।
यदा, कश्च ईशश्च तौ केशौ पुरुषौ त्वनेन भवतो
ऽस्य । “केशाहोऽन्त्यतरस्याम्” । ५ । २ । १०६ ।